

God verandert mensen

Visie - 15 oktober 2003

De Verandering is een van de meest missionaire EO-programma's. Het richt zich op mensen die de Here Jezus niet kennen, en er komen mensen door tot geloof. Tegelijk is het ook een van de minst omstreden EO-programma's. EO-leden steken hun waardering niet onder stoelen of banken en kritiek op het programma is er nauwelijks.

Maar dat is niet altijd zo geweest. Toen dit eerste evangeliserende EO-programma in 1984 begon, maakte het veel discussie los. In kranten, kerkbladen en ook binnen de EO werden maar liefst vijf soorten bezwaren geuit.

1. In *God verandert mensen* (zo heette het programma toen) staat de mens in het middelpunt in plaats van God.
2. Het programma is Arminiaans, want het roept mensen op om hun hart aan Jezus te geven, en dat kan een mens helemaal niet.
3. Je hoort er alleen over spectaculaire bekeringen; alsof je eerst in de goot gelegen moet hebben om tot geloof te komen.
4. God verandert mensen doet net alsof tot geloof komen het begin is van een belukkig halleluja-leven. Maar hoe vaak vallen mensen daarna weer terug?
5. Het is een voyeuristisch programma: het geeft een onthullend inkijkje in het leven van een mens die vertelt over zijn vroegere zondige leven. Dat moeten we allemaal niet willen weten. En een dominee of een gast aan het eind van het programma biddend in beeld, dat is veel te intiem.

Rond die kritiek op het programma in de beginjaren zijn de golven soms hoog gegaan. En het heeft weinig gescheeld, of het was geschrapt. Vandaag de dag is die kritiek er nauwelijks meer. De oproep aan kijkers om hun hart aan de Heer te geven, is binnen de EO niet meer omstreden en klinkt ook in tal van kerken. We zien scherper dan toen, dat in *De Verandering* niet de mens in het middelpunt staat, maar juist God die in Zijn genade het hart en het leven van een mens heeft veranderd. Vandaag komen we met de tv-camera nog indringender in het leven van mensen binnen dan in *God verandert mensen*: bij sterfbedden (*Niets meer te verliezen*), in familieconflicten (*Het Familiediner*) en in rouwprocessen (*Ik mis je*). We merken dat mensen door dat soort programma's worden geraakt en iets gaan proeven van leven met God midden in de gebrokenheid.

Wel hebben we van de kritiek op *De Verandering* geleerd om ook programma's te maken over het leven-na-de-bekering: over overwinning en nederlaag, vallen en opstaan. En dat doen we ook anno 2003. De les uit het bovenstaande? Soms blijkt kritiek op programma's tijdgebonden. En worden ooit omstreden programma's zeer geliefd. Een troost voor programmamakers. Een signaal voor critici? In elk geval reden voor EO-leiding en -leden om over kritiek met elkaar in gesprek te gaan en open te staan voor nieuwe inzichten.